

اردیبهشتی: «دولت باید برای میراث فرهنگی، صنایع دستی و دوخت‌های سنتی جایگاه ویژه‌ای را در نظر بگیرد.»

پویایی، نشاط و آرامش در این خطه از کشور است. در واقع نوع لباس و پوشاک محلی ما نشان دهنده فرهنگ چندین ساله‌ی ماست.»

وی در خصوص ارزش مادی و معنوی این لباس گفت: «لباس سنتی به دلیل به کار بردن نوارهای مختلف و دستی بودن آن و همچنین به دلیل این که افراد مختلفی که برای بافتن نوارهای این لباس مانند خوس، گلابتون، بشکی و ... دخالت دارند، هزینه بالایی را برای تولید در بر می‌گیرد که به نسبت دستمزد شخص نیز این هزینه می‌تواند بالاتر باشد. مثلاً فرض کنید یک جلیبل که از هزاران گره خوس تشکیل شده برای کامل شدن زمان زیادی می‌برد و ارزش آن نیز با توجه به وقت گذاری و سختی کار و طاقت فرسا بودن آن به همان نسبت بالا

می‌رود.»

کمالی در خصوص معنویت این لباس تصریح کرد: «لباس سنتی بانوان هرمزگانی که از مچ پا تا گردی صورت را می‌پوشاند، بدن زن را نیز کاملاً پوشیده نگه می‌دارد. چادر جلیبل و شلوار یک زن سنتی پوشاکی کاملاً اصیل و مذهبی که در کنار زرق و برق، زیبایی خاص خود و نشاط آفرینی، یک حجاب کامل است.» وی افزود: «احساس نشاط و شادی رنگ گلابتون باعث شادی خود فرد و پویایی، تحرک و سرزندگی وی و محیط زندگی پیرامون وی می‌شود. به همین دلیل درصد افسردگی زنان جنوبی پایین تر از دیگر مناطق است. این شادی و نشاط در دین اسلام نیز نهی نشده، بلکه به آن سفارش هم شده است.»

وی در ادامه گفت گوی خود با شات در خصوص رواج یا بایگانی این لباس گفت: «باید این سنت‌ها را صد در صد رواج داد. لباس بندری یک لباس کاملاً پوشیده است چون علاوه بر این که حجاب را حفظ می‌کند در برابر نور خورشید، گرمای کمتری را جذب می‌کند و چادر که یک پوشاننده کامل در مقابل گرما است، فرد را از آن حفاظت می‌کند.»

همچنین با نمود ارزشهای سنتی، ارزش کشور یا شهر حفظ می‌شود. زیرا این نشانه‌ی اصالت و فرهنگ آن مکان است و گسترش آن باعث حفظ این اصالت می‌شود.

شما در شهرهای دیگر مانند کردستان مشاهده می‌کنید که پوشش سنتی خودشان را حفظ کرده‌اند به طوری که استاد دانشگاه نیز با لباس سنتی استان خود وارد کلاس درس می‌شود و با افتخاری خاص آن را به رخ دیگران می‌کشد. پس در نتیجه ما هم مستثنی از این امر نیستیم و باید در حفظ داشته‌های ارزشمند خودکوشا باشیم. لباس محلی ما دارای زیبایی و جذابیت خاصی است که هر بیننده‌ای را به خود جلب می‌کند.

سوال آخر ما از زهرا اردیبهشتی این بود که ایشان به عنوان یک مربی چه توقعی از مسوولین دارند؟ وی در جواب گفت: «بنده از مسوولین، مخصوصاً استاندار محترم خواهش می‌کنم که برای آموزشگاه‌هایی که زیر نظر فنی و حرفه‌ای هستند و برای جوانان زحمت می‌کشند و نفرهای کارآمد را به بازارکار وارد می‌کنند، وقتی بگذارند. نشست و یا بازدیدی از این آموزشگاه‌ها داشته باشند.»

نادر کمالی معاون صنایع دستی میراث فرهنگی استان هرمزگان دارای کارشناس ارشد صنایع دستی در خصوص ویژگی‌های لباس بندری گفت: «لباس سنتی جنوب کشور به لحاظ اقلیم‌های جغرافیایی، قومیت و همسایگی با کشورهای حوزه خلیج فارس، شکل خاصی به خود گرفته و هم چنین وجود دریا در لباس مردم این خطه تاثیر خاصی گذاشته است.»

بانوان هرمزگانی برای زندگی روزانه و برای مراسم مخصوص از لباس‌های خاصی استفاده می‌کنند. لباس کشورهای هند و پاکستان و نوع پوشاکی که آنها استفاده می‌کنند شبیه لباس محلی ما است و در واقع ما تاثیر متقابل از هم گرفته ایم. البته پوشاک هند و پاکستان آن زردی و درخشندگی به کار رفته در گلابتون‌های استان هرمزگان را که جذابیت خاصی دارد ندارند. در کشورهای آسیای میانه رنگ این گلابتون‌ها تیره تر و مناطق گرمسیری از رنگ‌های روشن استفاده می‌کنند.

به دلیل این که بندرعباس شهری کاملاً آفتابگیر است، همانگونه که خورشید درخشان است با توجه به این پدیده‌ی طبیعی از گلابتون‌های طلایی رنگ و درخشان همچون انوار طلایی خورشید استفاده می‌کنیم و کشورهای دیگر به دلیل بارندگی و اقلیم و آب و هوای خاص خود از رنگ‌های تیره استفاده می‌کنند. در واقع وجود همین رنگ‌های شاد در لباس سنتی ما باعث جذابیت این لباس شده و همان گونه که ریتم آهنگ جنوب شادتر از بقیه جاهاست، لباس سنتی ما نیز از این قاعده مستثنی نیست و در واقع زمینه ساز تحرک،